

בש"פ 2577/19 - מדינת ישראל נגד כרים ابو חdir, מוחמד ابو חdir

בבית המשפט העליון

בש"פ 2577/19

כבוד השופטת ד' ברק-ארן

לפני:

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:
1. כרים ابو חdir
2. מוחמד ابو חdir

ערר על החלטותיו של בית המשפט המוחזי בירושלים
מיום 8.4.2019 ומיום 10.4.2019 במ"ת
57409-03-19 שניתנו על-ידי כבוד השופטת ש' רנר

תאריך הישיבה: ו' בניסן התשע"ט (11.4.2019)

בשם העוררת:עו"ד עודד ציון

בשם המשיבים:עו"ד חאלד זועבי

מתורגמנית:גב' היבתקדומי

החלטה

1. בפני ערר על החלטותיו של בית המשפט המוחזי בירושלים (מ"ת 57409-03-19, השופטת ש' רנר) מיום 8.4.2019, שהורה על שחרורם של שני המשיבים לחופות מעצר, ללא קבלת תסקير מעצר בעניינם.

כתב האישום וההלים עד כה

עמוד 1

2. ביום 25.3.2019 הוגש כתוב אישום כנגד המשיבים, שהם אחיהם, וכן כנגד ארבעה נאשמים נוספים (להלן ביחד: הנאשמים), כולם בני אותה משפחה המתגוררת בשכונת שועפט בירושלים. כתוב האישום מתאר סכוסר מתמשך בין משפחתם של המשיבים לבין משפחחת עודתאללה. בחלק הכללי של כתוב האישום נתען כי במהלך השנים האחרונות שקדמו לאירועים מושא כתוב האישום, התרחשו מספר אירועים פליליים אשר הנאשמים חשו כי גרגמו על ידי בני משפחת המתلون. באותו אירועים גרגמו פגיעות גופניות ונזקים לרכושים של בני משפחחת הנאשמים. על רקע זה, כך נתען, גמלה בליבם של הנאשמים החלטה לתקוף את אחד מבניה של משפחחת עודתאללה, עבד אלרחמן עודתאללה, המכונה פארס, ולגרום לו חבלה חמורה. הנאשמים החליטו לארוב לפארס ברחוב שבו ידעו כי הוא עבר באופן קבוע ולהציג שם את כלי רכבם באופן שייחסם את נתיב נסיעתו על מנת לתקוף אותו.

3. בהמשך לכך, מתואר בכתב האישום כי ביום 9.3.2019 הנאשמים הגיעו לרחוב א-שאבי בשכונת שועפט, כמפורט להלן: ארבעת הנאשמים הגיעו למקום היחיד רכב המצו依 בעבודתו של אחד מהם; המשיב 2 (להלן: מוחמד) הגיע עם רכבו מסווג פורד פוקוס (להלן: רכב הפורד) בדרך שועפט הסמוכה לרחוב א-שאבי, על מנת להתריע בפני האחרים על כך שפארס מגיע; המשיב 1 (להלן: קרימ) הגיע אף הוא לרחוב א-שאבי וחסם את נתיב הנסעה של פארס עם רכב מסווג מאודה שמצו依 בעבודתו אביו (להלן: רכב המאזדה). בסמוך לשעה 21:54, נסע פארס ברכבו בדרך שועפט, בכונה לכיוון רחוב א-שאבי. אז החל מוחמד לנסוע אחרי פארס, תוך שהוא חוצה את נתיבי הנסעה בחודות ומפריע לתנועתם של כל רכב אחרים כביש. בסופו של דבר נאלץ פארס לעצור את נסיעתו בשל החסימה בכביש, וכן לא היה יכולתו לנסוע לאחר מכן. לפי המתואר בכתב האישום, בשלב זה אחד מהנאשמים נוספים ניפץ את חלון רכבו של פארס באמצעות חפץ מתכתית, ולאחר מכן יצא מהרכב התפתח במקום קרב יריות. על פי הנטען, פארס אחץ באקדח בקוטר 9 מ"מ, ואילו אחד מהנאשמים אחץ בנשק חם אחר שטיבו המדוייק אין ידוע. כתוצאה מהירוי, גרגמו לפארס פצעי ירי רבים, והוא נזקק לאשפוז ולטיפול רפואי בבית החולים "הדסה" בהר הצופים. כמו כן, לשניים מן הנאשמים האחרים גרגמו פגיעות שהצריכו אף הן טיפול רפואי (ובהתאם, אף נגד פארס הוגש כתב אישום נפרד).

4. בגין מעשים אלו יוחסו למשיבים ולנאשמים נוספים עבירות של חבלה בכונה מחמורה לפי סעיפים 29(א)(1) ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) החזקת נשק לפי סעיפים 144(א) ו-29(א) לחוק, נשיאת נשק לפי סעיפים 144(ב) ו-29(א) לחוק וירי מנשך חם לפי סעיפים 340(ב) ו-29(א) לחוק.

5. לצד כתב האישום הוגש כנגד כל הנאשמים גם בקשה למעצר עד תום ההליכים. ביום 8.4.2019 נתן בית המשפט המחויז את החילתו בעניין שאלת קיומן של ראיותلقאה. בית המשפט המחויז סקר בהחלתו את התשתיית הראייתית שעלייה התבססה בבקשת המדינה למעצר עד תום ההליכים: הודיעותיהם של הנאשמים, אשר על פי הנטען קשרו את עצם לזרת האירוע ואף שיקרו באשר לסייעת הימצאותם בה; סרטונים מצלמות אבטחה המזקמות בשכונת שועפט המציגים את חסימת רכבו של פארס וכן חלק מאירוע הירוי עצמו; חוות דעת של מז"פ בנוגע למיקום של תרמיili הנשקי בזירה; מחקרי תקשורת המלמדים על פי הנטען על תקשורת בין כל המעורבים בסמוך לאירוע. בהמשך לכך, בית המשפט המחויז קבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית להוכחת אשמתם של ארבעת הנאשמים נוספים, ולעומת זאת קיימת חולשה ראייתית מסוימת ביחס לשני המשיבים. המשך הדברים יתמקד בעניינים של המשיבים, תוך השוואת עניינם של הנאשמים נוספים על-פי הצורך.

6. באשר למוחמד, בית המשפט המחויז ציין כי בהודעות שמסר הוא זהה את עצמו בסרטון האבטחה שנעשה ברכב הפורד שנכנס לרחוב א-שאבי שבו התרחש האירוע, ואף תיאר כי לאחר פניו לרחוב מישחו ברכב שלפני יצא והתחילה

ליות, אך הבהיר כל קשר למלכודת שנערכה לפארס. לטענת מוחמד, הוא יצא מביתו לכיוון האירוע רק לאחר ששמע יריות וצלצל לאחד הנאים הננספים. בית המשפט המחויז ציין כי מחקרי התקשות מלמדים כי בשעה 20:30 אכן התקיימה שיחת טלפון בין מוחמד לאחד הנאים הננספים, וכי חמש דקות לאחר מכן יצא מוחמד מביתו. בסרטון האבטחה, כר ציון, נראה מוחמד עוצר בדרך שעופף, מכבה את אורות הרכב וממתין. לאחר מספר דקות ניתן לראות כי הוא מדליך את אורות הרכב, עובר שני נתבים ופונה שמאליה לרחוב א-שאבי לאחר רכבו של פארס. בית המשפט המחויז קבע כי "מדובר בצירוף נסיבות מחייב יותר", אולם הוסיף כי קיים ספק האם ראיות נסיבות אלה, הממקדות בסופו של האירוע, מלמדות על שותפות בכל השתלשלות האירועים כפי שנטען בכתב האישום.

7. באשר לכרים, ציין בית המשפט המחויז כי הוא אישר שהייתה במקום בזמן האירוע, אך לפי גרסתו הגיע לשם עם הרכב מסוג מסוימת לאחר שנורו הירות, אז לקח את הנאים שנפגעו בבית החולם. עוד ציון כי כרים הסביר שאשתה ביקשה ממנו בערב האירוע לנקות לחם, בעוד אשתו מסרה בהודעתה במשטרתיה כי לא בקשה ממנו לנקות דבר. כמו כן, ציון כי מחקרי התקשות מלמדים על קשר טלפון בין כרים לבין הנאים הננספים במסור למועד האירוע, בהם לבן שבחודעה אשר מסר במשטרתיה ציון כרים כי איןנו נהג לדבר הרבה עם אחד הנאים הננספים (הנאם 3 בכתב האישום), בעוד שבפועל שוחח עמו שלוש פעמים באותו הערב, בסמיכות זמניות. אף בעניינו של כרים קבע בית המשפט המחויז כי מתקיים "צירוף נסיבות מחייב יותר". לצד זאת, קבע בית המשפט המחויז כי אין ראייה ישירה הקשרת אותן מעורבות במהלך האירוע. כר, ציון כי בסרטון ממצלמות האבטחה אין פרט המזהה את רכבו של כרים הרכב המזדהה החוסם את הרחוב, כגון מספר לוחית רישי או סימנים אחרים המיחדים את רכבו.

8. להשלמת התמונה ציון כי התשתיית הראיתית ביחס לנאים הננספים כללה גם התייחסות אליהם בהודעות שנמסרו במשטרת. כר, פארס עצמו מסר כי ראה באירוע את הנאים 1-3 וכי הם אלה שהיו עליו, וכן ציון שזיהה את הנאם 6 כאדם שנגג באחד מכל הרכבים שהיו באותו מקום וכמי שבר לו את חלון הרכב בזירת האירוע. בית המשפט המחויז הוסיף, בכל הנוגע לנאם 1, כי קיימת הودעה של אדם נוסף ששוחח עמו מספר ימים לפני האירוע לפניה הלה ציון בפניו "חכה יומיים שלושה... ותדע מי האובי שלו". בנוסף לכך, הנאים 1-2 נפצעו באירוע ואישרו שנכחו באותו מקום, גם אם לטענתם הדבר היה "במקרה".

9. בסיכוןו של דבר, הורה בית המשפט המחויז על עירicht תסקרי מעצר בעוניים של הנאים הננספים. באשר למשיבים, קבע בית המשפט המחויז כי הוא נכוון לשקל את שחרורם לחולפת מעצר אף ללא תסוקיר, בהם לב, בין היתר, לכך שלמוחמד אין עבר פלילי ואילו עבורי של כרים כולל רק הרשעה אחת בגין השתתפות בהתרעות משנת 2014, שבגינה נדון ל-60 ימי מאסר.

10. בדין המשך שנערך בבית המשפט המחויז ביום 10.4.2019, הציגו בא-כוח המשפטים חולפות מעצר. במסגרת זו הוצע כי כרים ישאה בביתה של בת-דודתו בשכונת אום-טובה, בפיקוח ובפיקוח אביו, ואילו מוחמד ישאה אצל חמו וחמותו בשכונת עיסואיה בפיקוחם. בית המשפט המחויז קבע, לאחר ששמע את המפקחים שהוצעו, כי התרשם מהם מפקחים ראויים, וכי מקום מושבם מרוחק ממקום מזרת האירוע וממקום מגורי המשפטות המעורבות בסכסוך. על כן, נקבע כי יש בחולפות המוצעות כדי לאין את המסתוכנות במידה מספקת, בהם לב לחולשה הראיתית האמורה. לפיקר, בית המשפט המחויז הורה על שחרורם של המשפטים לחולפות המעצר האמורות. לבקשת המדינה, בית המשפט המחויז עיכב את החלטתו עד ליום 12.4.19 בשעה 13:00.

11. העරר דן נסב על שתי החלטותיו של בית המשפט המחויזי. בעיקרו של דבר, המדינה טוענת כי בית המשפט המחויזי שגה בקביעו שקיימת חולשה ראייתית בעניינים של המשיבים. לשיטת המדינה, הראיות שהוצעו מגבשות תמונה ברורה בדבר מעורבותם של המשיבים באירוע הירוי ובעבירות שייחסו להם בכתב האישום. אך, המדינה מטעינה כי במסגרת ההודעות שמסרו במשטרה, המשיבים קשוו את עצמן לזרת האירוע אף שיקרו באשר לסייעת הימצאותם לצד קרוביהם משפחתם בזמן אירוע אלים ובמסגרת סכוך משפחות פעיל. נוסף על ההודעות, מפנה המדינה לסרטן ממנה עלה כי רכבי המאוזדה והפורד התמקמו במטרה לחסום את נתיב הבריחה של המתلون. המדינה מוסיפה כי ניתן לראות בסרטון את מוחמד ממלא תפקיד של "צפיפtan", וכן עם רכב הפורד מאחורי פארס בעת שזה הגיע לזרת הירוי. בהמשך, טוען כי ניתן לראות את כרים מגיע ומתיים בנתיב הנגדי, לצד רכב נוסף של הנאים, באופן החוסם כלול את דרכי נסיעתו של פארס. נוסף על אלו, מצבעה המדינה על שייחות הטלפון בין המשיבים לבין הנאים, שבוצעו בדיקות הסמכות לתקירת האלימה, ואשר מעידות לשיטתה על הכנאותם של המשיבים ושל הנאים הנוספים למארב שביצעו לפארס, באופן השולל את האפשרות כי המשיבים נקלעו במקרה לזרת הירוי.

12. באופן יותר ספציפי, באשר לכרים, המדינה מודה כי מדובר בצד בצד ראיות נסיבותיות, אולם לשיטתה עסקין בצד גדור ומשמעותו שלא ניתן לתת לקיומו כל הסבר משכנע אחר מלבד מעורבותו של כרים באירוע הירוי. המדינה אף מוסיפה כי כרים לא הציגו כל הסבר אמין חלופי לתמונה העולה מן הראיות וכי גרסתו על-ידי אשתו. המדינה מוסיפה וטוענת כי הגם שצדק בית המשפט המחויזי בקביעתו כי בסרטון לא ניתן לראות את מסטר לחית הרישוי של רכב המאוזדה החוסם את נתיב נסיעתו של המתلون, הירוי שהצטברות הנסיבות בעניינינו – ובכלל זה העובדה כי מדובר באותו סוג רכב של כרים, כאשר ידוע שני הצדדים נכוו בזרת הירוי וכן ידועים דבר קיומו של הסכוך בין המשפחות והקשר הטלפוני בין כל המעורבים בסמוך לאירוע – אינה מאפשרת להלום כי מדובר בצירוף מקרים סביר. על כך מוסיפה המדינה כי צפיה בסרטון מעלה כי לאחר תחילת הירוי לא מגיע כל רכב אחר לזרת האירוע, באופן השולל את טענותו של כרים כי הגיע למקום רק בשלב זה.

13. באשר למוחמד, המדינה מצינית כי אישר שאכן נהג ברכב שחסם את רכבו של פארס מאחור, וכי קיימים נתונים תקשורת התואמים מבhitת העיתוי את יציאתו מביתו לכיוון נקודת התצפית במקומות, לפני הפניה שמאללה לרחוב א-שבבי. המדינה מדגישה כי בית המשפט המחויזי אימץ למעשה את כל טענותיה העובדות בעניינו של מוחמד, וכי מכולול הנסיבות מציג תמונה בהירה לפיה מוחמד הוא חלק אינטגרלי מהחברה שפגעה בפארס. כמו כן, המדינה מצינית כי בחקירותו של מוחמד התגלו שקרים בולטים, וכי לפי הסרטון אירוע הירוי התרחש רק אחרי שפארס ומוחמד פנו שמאללה לרחוב, וכך לא יתכן ששמע את הירוי לפני כן. בנוסף, המדינה מציבה על כך שמוחמד החליט לפנות שמאללה דווקא ברגע שפארס הגיע אליו ואף התמקם מאחוריו. המדינה מצינית כי אל מול דברים אלו מוחמד לא הציג הסבר סביר אחר לפועלותיו, ואף מדגישה על רקע זה את ההיסטוריה האלימה בין שתי המשפחות.

14. בכל הנוגע לשחרור לחłówת המעצר, המדינה מצינית כי המיעדים האלימים המיוחסים למשיבים, אשר מוגבים בראיות לכוארה טובות, וכן תעוזתם הרבה בהוצאה לפועל של אירוע ירי מתכוון בסביבת מגורים, מעידים על מסוכנותם הגדולה. כמו כן, המדינה מדגישה כי הסכוך בין הצדדים והנאומים הנוטפים בין פארס ומשפחתו שריר וקימ, וכי לנוכח סכוך פעיל זה אין די בהרחקתם לשכונות עיסואוויה ואום-טובה, שכן רוחוקות דין לשיטת המדינה משכונות שועפט. לפיכך, המדינה סבורה כי יש להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים ולכל היפות לפנות לקבالت תסקير מבחן בעניינים, אשר יעמוד על הסיכון הנש��ף מהם.

15. מנגד, בא-כוח המשיבים סמרק את ידו על החלטתו של בית המשפט המחויז, ובפרט על קביעתו כי אין ראייה ישירה הקושרת את המשיבים לאירוע, אלא ראיות נסיבתיות בלבד. בא-כוח המשיבים הטועים כי העובדה שהמשיבים לא סתרו את עובדת הימצאותם בזירה בסמוך לאירוע אינה קושרת אותם לירוי עצמו או לתכנון פגוע בפארט. בהקשר זה הצבע בא-כוח משפטיים על כך שמדובר באזר שבו גרה משפחת ابو-חדר המורחבת, וכן על כך שבאירוע נפגעו בני משפחתם וסביר להניח כי הגיעו לאחר הירוי למקום. בא-כוח המשיבים טען כי השעה שבה טוענת המדינה כי אירוע הירוי התרחש אינה מדויקת, ולמעשה שיחות הטלפון בין הנאשמים בוצעו לאחר מכן, במטרה לברר את מצבם של הנאשמים שהיו מעורבים בירוי ואף נפצעו.

16. להשלמת התמונה ניתן כי בדיעון שהתקיים בפני ביום 11.4.2019 הוריתו על הארכת מעצרם של המשיבים עד למתן החלטה אחרת, מבלתי לנקטו כל עמדה לגוף הדברים.

דין והכרעה

17. לאחר ש שקלתי את הדברים ועינתי בחומר הראיות, אני סבורה כי יש לקבל את הערע באופן חלקי בМОון זה שהמשיבים ישארו במעצר עד לקבלת תסקירים מעצר שיבחנו את מידת המסוכנות הנש��ת מהם.

18. כידוע, בית המשפט יורה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו אם נמצא כי קיימות ראיותلقואורה להוכחת אשמתו בעבירות המוחוסות לו, כי מתקיימת עילת מעצר וכי אין חלופת מעצר ראייה (ראו: בש"פ 6573/13 מדינת ישראל נ' אביתר, פסקה 15 (10.10.2013)). בבחינות קיומן של ראיות לכואורה על בית המשפט לבחון האם יש בראיות הגלומות שלפניו פוטנציאלי הוכחות המسفיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה. לשם כך, מספיקה אף תשתיית ראייתית הכוללת ראיות נסיבתיות בלבד, כאשר הראיות הנסיבתיות הן בעלות עצמה חזז המובילת למסקנה לכואורת ברורה בדבר קיומו של סיכוי סביר להרשעה, להבדיל מקרים חלופי הגינוי שעשו להתקבל בסופו של ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב, פסקה 23 (22.5.2014); בש"פ 7154/17 ג'בר נ' מדינת ישראל, פסקה 37 (1.10.2017) (להלן: עניין ג'בר)). זאת ועוד, כידוע, בין עצמת הראיות לבין חלופת המעצר מתקיימת "מקבילית כוחות", כך שככל שעוצמת הראיות תגבר, תקטן הנכונות לבחון חלופת מעצר, ולהיפך (ראו: בש"פ 7444/14 אלטורי נ' מדינת ישראל, פסקה י"ז (17.11.2014)). בהתאם, כאשר קיימות ראיות נסיבתיות הקושרות את הנאשם לכטב האישום אך קיימים סימן שלאה בדבר עצמתה המצטברת או שקיימים בהן חסר או חולשה ראייתית, על בית המשפט לשקל היטב האם יש הצדקה להורעת על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שניתן להסתפק בשחרורו לחלופת מעצר (ראו: עניין ג'בר, בפסקה 37).

19. במקורה דן, יש אכן יסוד לבחינה שערק בבית המשפט המחויז בין המשיבים לבין ארבעת הנאים האחרים, בשים לב לעובדה שפארס מסר בהודעתו במשטרת את שמותיהם של ארבעת הנאים הננספים ככאלה שהשתתפו בתקופתו (ראו: הודיעתו של פארס במשטרת מיום 17.3.2019, שורות 18-15, וכן בשורה 58). בМОון זה, אין רואה להתערב בקביעתו של בית המשפט המחויז לפיה בתשתיית ראייתית להוכחת אשמתם של המשיבים יש חולשה מסוימת. יחד עם זאת, לשיטתו, חולשה זו היא מוגבלת, בשים לב לראיות אחרות, ובמכלול נסיבות העניין אין בה כדי להצדיק שחרור לחלופת מעצר אף ללא לקבלת תסקיר בעניינים של המשיבים.

20. בעיקרו של דבר, שני המשיבים מסרו גרסאות לפיהן הם נכחו בזירת האירוע, אולם הצביעו מעורבות בתכנון עמוד 5

מוקדם, ומילא את החלק שיחסם להם בمعنى האלים והיר. דא עק, גרסאותיהם מעוררות סימני שאלה, כמפורט להלן.

21. כרים אישר בהודעתו שהגיעו לרחוב המازדה של אביו בזמן האירוע (הודעתו של כרים במשטרה מיום 18.3.2019, שורות 41-35). ראו גם את הודעתו של מוחמד במשטרה מיום 18.3.2019, שם הוא מאשר שכרים היה בזירת האירוע עם הרכב המазדה של אביהם (בשורות 169-162). עם זאת, כרים הבהיר כי היה זה שנהג ברכב שחסם את רכבו של פארס (שם, בשורה 74). לගרטונו, הוא הגיע לאירוע רק בשלב מאוחר יותר, ומעורבותו בתמצתה בפינוי הנאים הננספים שנפצעו בבית החולים. אולם, האמת ניתנת להיאמר כי עיון מכלול חומר הראיות מגלה כי גרסה זו של כרים מעוררת שאלות. כאמור, כרים אישר כי הגיע לזירת האירוע ברכב מסווג מазדה (ראו: הודעתו של כרים במשטרה מיום 14.3.2019, שורות 59-57). כמו כן, פארס מסר במשטרה כי אחד הרכבים שחסמו אותו ושמו יצאו התקופים היה מזדה 323 (ראו: הודעתו של פארס במשטרה מיום 17.3.2019, שורה 64). זאת ועוד: כרים מסר במשטרה כי יצא מהבית באותו הערב מאחר שאשתו ביקשה ממנו לצאת לכנסות לחם, אולם בהודעתה היא מסרה כי כרים כלל לא יצא מהבית ביום האירוע, וכי אולי הוא יצא בעת שהיא ישנה (ראו: הודעתה של סברינה, אשתו של כרים, במשטרה מיום 14.3.2019, שורות 41-42). לשאלת החוקרים האם ביקשה ממנו לצאת לכנסות מצרים, היא השיבה "היה לנו כל מה שאנו צריכים... אוליAMA שלו ביקשה אני לא בקשתי" (שם, בשורות 61-63). כל האמור מצביע לנטיית התקשורת המעידים על כך שכרים היה בקשר עם הנאים הננספים בזמן סמוך לאירוע היר.

22. סימני שאלה ממשמעותיים אף יותר עולים בכל הנוגע לගרטונו של מוחמד, בפרט כאשר מעמידים אותה עם סרטוני האבטחה המתעדים את ההתרחשויות מושא כתוב האישום. כמו כרים, אף מוחמד טען כי הגיע לזרה רק לאחר היר. וכך הוא מסר בהודעתו במשטרה מיום 12.3.2019:

"באותם ערב של האירוע הייתי עם הפורד פוקוס הזאת, הסתובבתי עם הרכב והגעתי לאירוע עצמו, אני שמעתי יריות כשהיית בבית... שמעתי קולות של ירי, יצאתי עם הרכב פורד עשייתי סבוב מהבית עד לכਬיש הראשי איפה שהרכבת ואחר כך לא שמעתי כלום, ולאחר מכן שמעתי יריות ואז נסעת לכיוון היר הורדתי את הראש שלי למיטה כדי לא לקבל כדורי, רأיתי מישו שמחזק אקדח ווירה אני חשב שהוא פארס... ואז אח של הקטן כרים שהגיע עם המאזדה של אבא שלי ולקח את עבד ארchroman ابو חדייר בבית חולים, אני נסעת אחריהם לבית חולים בפורד לבד" (שם, בשורות 32-38). מוחמד חזר על דברים דומים בהמשך. ראו: שורות 38-41).

23. מוחמד אף זיהה עצמו ברכב הפורד בסרטון האבטחה (ראו: הודעתו של מוחמד במשטרה מיום 12.3.2019, בשורה 77, וכן בהודעה נוספת נספת בחקירה מיום 18.3.2019). כאמור, לדבריו, הוא פנה לרחוב-א-שאבי בגלל הרעים והיריות, ולא מטעם אחר. אולם, צפיה בסרטון האבטחה מלמדת כי מוחמד פנה שמאלה ברכב הפורד לרחוב-א-שאבי בצדוד לרכב היונדי גטס של פארס. מיד לאחר שני כלי הרכב הללו נראים פונים אל הרחוב האמור, ניתן לראות שני כלי נספסים שחוסמים את הרחוב מהכיוון השני. בהמשך ניתן להבחין בכמה דמיות שיצואות מכלי הרכב, וכן ניתן להבחן שמתבצע ירי, ומהיד דמות (ככל הנראה פארס) בורחים רגלית מן הרחוב לכיוון הדרך הראשית. מכך עולה כי לכואורה היר התרחש לאחר שמוחמד הגיע לזרה. הדברים עומדים בסתרה לగסה שמסר, ומוחמד לא סיפק הסבר לסתירה זו. אך נספת העובדה שמוחמד התקשה למסור פרטים מדויקים אחרים על אופן השתלשלות העניינים בזירה. כך למשל, מוחמד הבהיר שראה כלי הרכב שיחסמו את הרחוב או את הרכב של אביו שבו ניג כרים (הודעתו במשטרה מיום 12.3.2019, בשורות 48-51). מנגד, הסרטון ניתן לראות כי אכן הרחוב חסום על ידי שני רכבים. כמו כן, מוחמד אמר שאין יודע לומר אם כרים נכח בזמן אירוע היר או שהגיע אליו עם הרכב המאזדה (שם, בשורה 66). זאת ועוד, מוחמד הבהיר כי היה בקשר טלפוני עם הנאים הננספים באותו היום, חרב נתוני התקשורת המלמדים על כן.

24. אכן, כפי שצין בית המשפט המחויז, צפיה בسرطוני האבטחה לא מאפשרת להזות את מספר הרישוי של הרכב החוסם, שעל פי הנטען הוא הרכב המאוזה 323 של כרים. כמו כן, כאמור, פארס לא ציין בהודעותיו את שמותיהם של המשיבים כתוקפיו. חולשות מסיבות אלהعشויות אכן להצדיק את שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר. יחד עם זאת, בנסיבות שבahn נוכחותם של המשיבים באירוע (גם אם רק בחלק מסוים שלו) אינה מוטלת בספק, ובהתחשב בסתריות בגרסאותיהם – ובפרט בזה של מוחמד – דומה כי ראוי לעשות כן רק לאחר שיתקבל תסקير מעצר אשר יעמוד על מידת המסוכנות הנשכנת מהם ועל האפשרות לאינה באמצעות חלופת מעצר. הדברים אמרים בפרט לנוכח העובדה שהמעשים המיוחסים למשיבים מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996. בהקשר זה יודגש כי מדובר באירוע של רוי מטווח קצר במרקזה של שכונת מגוריים, אשר כפי שניתן למוד מסרטון האבטחה התקבע בשעת ערבה שבה אף שעויים ברחוב מכוניות ואנשים נוספים. כמו כן, בשים לב לכך שחלופות המעצר המוצעות הן אמנים מוחז לשכונת שועפט אך בתחום העיר ירושלים, ובהתחשב בטענת המדינה כי הסכuer בין המשפחות עודנו פעיל, מן הראו שתסקיר המעצר יתיחסו אף לעניין זה.

25. אשר על כן, אני מורה על קבלת הערר באופן חלקי, במובן זה שהמשיבים יוותרו לעת עתה במעצר. שירות המבחן יגיש לבית המשפט המחויז תסקרים בעניינים של המשיבים עד ליום 5.5.2019 (המועד שבו הורה בית המשפט המחויז על הגשת התסקרים בעניינים של הנאים הננספים), תוך התייחסות לחלופות המעצר המוצעות ולאפשרותן לאין את המסוכנות הנשכנת מן המשיבים. לאחר קבלת התסקרים יקבל בית המשפט המחויז החלטה עדכנית ביחס למשיבים על פי מיטב שיקול דעתו, ואני נוקטת כל עמדה בעניין זה.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ט (15.4.2019).

שפט